

ако в жзлюби Бога от всичкото си сжрдце, с всичката си душа, с всичкия си ум и с всичката си сила, и ближния си както сам себе си, ще бжде жив.

Значи любов пжрвом кжм Бога и второ кжм ближния. Любовта кжм Бога да бжде безгранична и от нищо не вжзпирана, а тая кжм ближния, сиреч кжм всекиго без изключение човека, по мерка — такава, каквато всеки човек има кжм самаго себе си.

За сжщата любов Христос говори и в прощалната си беседа кжм своите ученици, когато е отивал на волни страдания и кржстна смжрт за нашето спасение (Иоан. гл. гл. 14 15 и 16).

Ето това е здравето учение за Бога, за човекжт и за душата му, за любовта, за смисжла на живота и пр. — тжй както Бог ни го открива в св. Си писание. Това е здравата духовна храна, с която всеки вярващ бжлгарин християнин се храни, няма никога да чувствува духовен глад, какжвто чувствуват отрицателите, не вярващите, защото се хранят с духовна храна, която нито е питателна, нито е безвредна, на-против вредоносна е, а дори и отровна за младите и неукрепналите в вярата и знанието четци.

Отчуждението от Бога отвежда кжм заблуждение, край на което е развратжт и хаосжт. Ала не е тоя пжтжт, който трябва да следва един народ, особено като нашия, ако искаме да избегнем тежките опасности, които заплашват бждащето ни и бждащето вжобще на човечеството.

Не се сжмнявам в доброжелателството на всички бжлгари кжм роджт си.

Ние всички от сжрдце желаем всичко добро на народа си. Но затова пжк сме длжжни да знаем, че един е само пжтя, чрез който се постига и доброто и спасението както за отделните лица, така и за народа си, така и за всичките народи. И тоя пжт е Евангелието на откровението — откровение на благодатта и на живота, което се яви в тоя свет на грехжт и смжртта в лицето на Исуса Христа, за да влее в него сили вжзобновителни. Бждащето на човекжт, частно, и на народите, изобщо лежи в преобладаванието на Християнското миогледище и на Християнското настроение.

Прочее, колкото ни е по близко до сжрдцето нашия народ и неговото, а следователно и нашето на всекиго, благо-частие и добрувание, толкова по сериозно сме длжжни, всеки един на своето место, по своето призвание и в своя кржг, да помагаме и словом и делом за постигане тая цел.